

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Seminiuc Valeri xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.06.2018 – 05.03.2019;

Instanță de apel: 10.04.2019 – 30.10.2019;

Instanță de recurs: 10.03.2020 – 16.09.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul (Central) din 05 martie 2019, Seminiuc Valeri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Seminiuc Valeri la data de 10.02.2018 aproximativ la orele 19.00, aflându-se în magazinul „Fourchette” amplasat pe str. Hotinului din mun. Bălți, care se atribuie la un loc public, din intenții huliganice, încâlcind grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestând prin conținutul lor o obrăznicie deosebită, în văzul mai multor persoane, a intrat în conflict cu Esin Fiodor și fiul acestuia Esin Ivan și a aplicat violența asupra acestor persoane, prin lovirea cu mâinile și picioarele asupra diferitor părți a corpului, provocându-i dureri fizice, iar în procesul celor întâmplare din buzunarul hainei a scos un obiect metalic, pe care a încercat să-l aplice întru vătămarea integrității corporale, dar acțiunile lui au fost curmate de către angajații magazinului.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept*, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

3. *Avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului* a contestat cu apel

sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- instanța de fond nu a luat în considerație motivele invocate de apărare, mai mult ca atât, le-a respins ca nefondate și le-a apreciat critic; nu a apreciat just probele pe cauză care sunt suficiente, directe, utile și în ansamblu coroborează între ele și care confirmă că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea ce i se incriminează;

- instanța de fond nu a ținut cont întocmai de prevederile art.101 alin.(3) Cod procedură penală, care stipulează că, nici o probă nu are valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Nu corespunde materialelor cauzei motivarea soluției precum că, probele administrate în cumul cu alte documente ale cauzei penale, coroborează cu declarațiile inculpatului și ale martorilor, formând un ansamblu probator ce deplin confirmă vinovăția inculpatului;

- conform art.8 Cod de procedură penală, nu este obligației persoanei să-și dovedească nevinovăția, urmând a fi dovedită vinovăția și nu invers, fapt ce nu a fost realizat de acuzare;

- sentința de condamnare nu poate fi adoptată numai în baza declarațiilor martorului F. Esin, fără a fi sprijinite de alte probe, aceste declarații propuse de acuzare nu se află în coroborare cu restul probelor propuse de acuzare. Învinierea înaintată în comiterea infracțiunii incriminate este întemeiată pe presupuneri și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției;

- instanța de fond a ignorat argumentele apărării și nici nu s-a expus în privința lor într-un mod corespunzător. Nu s-a dat o apreciere probelor cercetate pentru prima dată în fața instanței, iar simpla repetare de către instanță a argumentelor formulate în rechizitoriu nu poate fi recunoscută drept o motivare suficientă a sentinței așa cum prevăd normele naționale de procedură, dar și jurisprudența CEDO, prezentată în cauzele: Suominen vs.Finlanda, Albina vs.România și Colibaba vs.Moldova;

- judecarea cauzei a fost realizată cu încălcarea standardelor de probațiune stabilite de art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, care prevede expres că toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului;

- inculpatului i-a fost incriminat săvârșirea infracțiunii de huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și sănătății, prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal;

- potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.287 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită. Prin acțiuni care încalcă ordinea publică, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. De cele mai multe ori infracțiunea de huliganism, este comisă în prezența altor persoane, având rolul de victime sau martori;

- analizând probele acuzării și a apărării administrate în dosar și cercetate în condițiile legii în prima instanță, cum ar fi: declarațiile inculpatului, a martorilor acuzării precum și a apărării, și materialele cauzei, se constată că totalitatea acestor probe confirmă lipsa vinovăției a lui Seminiuc Valeri în baza articolului dat și prin urmare, inculpatul necesită a fi achitat, deoarece în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii;

- raportând considerațiunile teoretice la circumstanțele cauzei și cumulul de probe, se constată că F. Esin a fost inițiatorul conflictului, acesta primul a inițiat cearta cu V. Seminiuc prin observațiile făcute că îl sustrage pe vânzător, la fel ultimul l-a apucat de haină, l-a dat jos la podea, aplicându-i violența fizică, prin aplicarea loviturilor, iar Esin Ivan cu aplicarea loviturilor cu sticla în cap inculpatului;

- aceste fapte au fost dovedite atât de martorul acuzării Seminiuc Marina, precum și de martorul apărării. Tot prin declarațiile acestor martori s-a stabilit, că Seminiuc Valeri a fost nevoit să scoată bastonul de cauciuc din buzunarul hainei, deoarece doi au început să-i aplice lovituri, iar în apărarea inculpatului nu a sărit nimeni, nici chiar acel cunoscut cu care a venit în magazin;

- bastonul a fost numai scos de către inculpat în scop de apărare, dar nu folosit, el l-a arătat crezând că aceste persoane se vor speria și vor înceta aplicarea violenței față de el, de aceea consideră că Seminiuc Valeri a fost în legitimă apărare. La caz agresorul era anume Esin Fiodor cu feciorul său Esin Ivan în privința cărora au fost intentate dosare penale pe art.art.152 alin.(1) Cod penal și 287 alin.(3) Cod penal, ei i-au aplicat nenumărate lovituri cu obiecte inculpatului Seminiuc Valeri în timp ce ultimul se afla la podea și numai și-a acoperit cu mâinile capul, ca să nu îl mai lovească. Potrivit art.36 Cod penal, nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de legitimă apărare;

- din materialele cauzei se demonstrează faptul că anume Seminiuc Valeri a avut de suferit, stabilindu-i-se prin raportul de expertiză leziuni corporale medii. De aceea în privința lui F. Esin a fost intentat dosar penal pe art.152 Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, și pe art.287 alin.(3) Cod penal, în privința lui Esin Fiodor a și fost examinată cauza în procedură simplificată, unde el a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, recunoscând faptul că i-a aplicat nenumărate lovituri inculpatului cu sticla;

- în privința lui Esin Fiodor nu este nici un raport de expertiză medico-legală. Deci lui nici nu i s-au provocat careva leziuni corporale, nu i-au fost aplicate lovituri după cum este indicat în învinuire, unde se menționează „că el lea aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului cetățenilor Esin Fiodor și Esin Ivan”, fapt nedovedit în cadrul examinării cauzei penale date;

- aceste persoane nici nu au fost recunoscute ca părți vătămăte pe dosar și nici nu au fost audiați ca părți vătămăte pe cauză. Deci, organul de urmărire penală cu tot dinadinsul dorește să îi incrimineze lui Semeniuc Valeri o faptă ce nu a săvârșit-o, deoarece anume Esin Fiodor și Esin Ivan au fost agresorii lui Seminic Valeri. Solicită instanței să ia în considerație cât de tare l-au bătut tata și fiul, cu sticla în cap, organ vital, cauzându-i leziuni corporale sub formă de fractură închisă 1/3 medie ulnă pe dreapta cu deplasarea fragmentelor, echimoză la ochiul stâng, excoriații pe barbă pe stânga, anterior gambă 1/3 medie, conform raportului de expertiză nr.201810P0100;

- analizând declarațiile martorilor acuzării precum și a martorului apărării, a

ajuns la concluzia că, din declarațiile acestora, nu se poate deduce vinovăția inculpatului;

-consideră că învinuirea adusă nu și-a găsit oglindire, precum și organul de urmărire penală nu au prezentat probe în sensul dat. Acuzatorul de stat în instanța de fond nu a combătut cu nici o probă circumstanțele invocate de inculpat încă în faza urmăririi penale și anume - că el a fost agresat fizic de către Esin Fiodor și Esin Ivan și anume că el s-a aflat în legitima apărare;

- în acțiunile și comportamentul lui V. Seminiuc nu au fost acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, ultimul nu a aplicat violență asupra altor persoane și nu a amenințat pe nimeni, nu a vorbit cu vocea ridicată, nu a strigat și nu s-a exprimat necenzurat, deoarece singur a fost bătut de F. Esin și I. Esin, acesta fiind de constituție slabă, iar F. Esin și I. Esin fiind dezvoltăți fizic mai bine ca inculpatul, ce înseamnă că fizic nu ar fi putut să comită infracțiunea incriminată;

- prin sentința pronunțată la data de 23.10.2018 în privința lui Esin Fiodor învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.152 alin.(1) și 287 alin.(2) Cod penal, s-a constatat faptul, că cet. Esin Ivan întru susținerea acțiunilor ilegale ale tatălui său Esin Fiodor, în timpul când cet. Seminiuc Valeri se afla la podea, intenționat i-a aplicat câteva lovituri cu o sticlă în cap, cauzându-i leziuni corporale sub formă de plagă confuză parietal pe centru care conform raportului de expertiză nr.201810P0100. Fiind audiat conform regulilor de audiere a martorului, inculpatul Esin Fiodor a recunoscut vina integral, și a declarant că, la data de 10.02.2018, aproximativ la orele 19.00, aflându-se în magazinul „Fourchette”, amplasat pe str. Hotinului din mun. Bălți, împreună cu fiul său Esin Ivan a intrat în conflict cu cet. Seminiuc Valeri a.n.1986 în urma căreia a aplicat acestuia lovituri cu mâinile și picioarele asupra diferitor părți ale corpului;

- învinuirea adusă inculpatului Seminiuc Valeri nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei date. Cu atât mai mult procurorul s-a dezis de martorii Manole Alisa și Cebănică Natalia, angajați ai magazinului unde a avut loc conflictul și Esin Ina, deci probe nu au fost prezentate de acuzare. Dimpotrivă s-a demonstrat că inculpatul s-a aflat în legitimă apărare;

- în conformitate cu prevederile art.332 alin.(1) Cod de procedură penală în cazul în care pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute în art.art.275 pct.2)-9), 285 alin.(1), pct.1, 2, 4, 5, Cod de procedură penală, precum și în cazurile prevăzute în art.art.53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă;

- art.8 alin.(3) Cod procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii, nu pot fi întemeiate pe presupuneri;

- art.6 (2) CEDO obligă printre altele, că îndeplinindu-și funcțiile sale, instanța să nu pornească de la ideai preconcepută, că persoana acuzată a comis acțiunea incriminată, obligația de a prezenta dovezi revenind procurorului și orice dubii fiind în favoarea acuzatului (hot. Barbera, Messegue și Jabardo vs Spania, hot.06.12. 1988);

- conform art.389 alin.(1) Cod procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată;

- cele nominalizate sunt reflectate și în pct.6 al Hotărârii Plenului Curții

Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească” nr.5 din 19 iunie 2006, din care rezultă că „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței instanța corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Seminiuc Valeri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, nu poate fi reținut în favoarea inculpatului Seminiuc Valeri argumentul invocat în apel referitor la faptul că instanța de fond a ignorat argumentele apărării și nu s-a expus în privința lor în mod corespunzător și a pus la baza condamnării inculpatului doar declarațiile martorului Esin Fiodor, fără ca acestea să fie susținute de alte probe, declarații care nu se află în coroborare cu alte probe, iar învinuirea adusă este întemeiată pe presupuneri, astfel că inculpatul Seminiuc Valeri urmează a fi achitat.

În acest aspect instanța de apel a indicat că, declarațiile inculpatului au fost combătute prin totalitatea de probe administrate, care confirmă contrariul, probe cercetate de către instanța de fond și just au fost puse la baza sentinței de condamnare.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Seminiuc Valeri în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui de către instanța de fond nu echivalează cu achitarea inculpatului, după cum se solicită în apel, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 al.(3) Cod penal, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului în vederea eschivării de răspundere penală.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță corect și întemeiat a statuat declarațiile martorului Esin Fiodor, precum și a martorilor Seminiuc Marina și Țurcan Dumitru, audiați sub jurământ în prima instanță, iar împrejurările relatate și-au găsit confirmare și prin materialele cauzei penale verificate suplimentar în cadrul examinării cauzei în instanța de apel.

La fel, a constatat că, potrivit declarațiilor date de martorul Esin Fiodor, anume inculpatul Seminiuc Valeri la data de 10.02.2018 în magazinul „Fourchette”, fiind în stare de ebrietate a intrat în conflict cu el și fiul său Esin Ivan, a scos din buzunar o bâță și a încercat să-l lovească, însă acțiunile sale au fost curmate de către angajații magazinului.

Aceste declarații au fost confirmate și prin declarațiile martorului Țurcan Dumitru care a declarat, că în urma conflictului avut de inculpat cu un bărbat, Seminiuc Valeri a scos din buzunar un baston.

Instanța de apel a considerat că, nu pot fi reținute afirmațiile invocate în apel referitor la faptul că reieșind din probele administrate pe cauză în acțiunile inculpatului Seminiuc Valeri nu se constată elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 al.(3) Cod penal. A mai statuat că, la caz, este prezent obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism - ordinea publică.

Prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale care asigură ambianța liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor de stat și publice.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiuni active, acțiunile de huliganism pot fi diverse:

a). acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe;

b). acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice;

c). încălcarea grosolană a ordinii publice și exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate, însoțită de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism deosebit;

d). încălcarea grosolană a ordinii publice și exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate, însoțită de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin vinovăție intenționată, intenție directă: făptuitorul înțelege că încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că aplică violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea violenței, că opune rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și prin acțiunile sale, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită și dorește săvârșirea acestora acțiuni și survenirea consecințelor.

În speță, a fost grosolan încălcată ordinea publică, fiind deranjate persoanele care se aflau la locul comiterii infracțiunii. Acțiunile huliganice au fost comise seara, aproximativ la orele 19.00, în prezența mai multor persoane, fiind încălcată grosolan ordinea publică și inclusiv prin încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Ordinea publică a fost restabilită numai la implicarea altor persoane prezente, care au curmat acțiunile ilegale și violente a lui Seminiuc Valeri.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a menționat că sunt neîntemeiate afirmațiile invocate de către avocat, precum că din materialele cauzei se demonstrează faptul că anume Seminiuc Valeri a avut de suferit, stabilindu-i-se prin raportul de expertiză leziuni corporale medii, iar în privința lui Esin Fiodor nu este nici un raport de expertiză medico-legală, nu i-au fost aplicate lovituri după cum este indicat în învinuire, unde se menționează „că el le-a aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului cetățenilor Esin Fiodor și Esin Ivan”, fapt nedovedit în cadrul examinării cauzei penale date.

În acest aspect instanța de apel a menționat că, pentru faptul că Seminiuc Valeri a avut de suferit de pe urma acțiunilor lui Esin Fiodor, ultimul prin sentința Judecătoreiei Bălți Sediul Central din 23.10.2018 a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților în temeiul art.109 Cod penal și în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a indicat, că nu poate fi reținută afirmația invocată de

avocat, precum că inculpatul Seminiuc Valeri s-a aflat în stare de legitimă apărare, iar potrivit art.36 Cod penal nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de legitimă apărare.

5. Avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, în temeiul pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cernitelor sale a invocat că, atât instanța de fond, cât și Colegiul penal al Curții de Apel Bălți nu a dorit să ia în considerare motivele invocate de apărare, mai mult, le-a respins ca nefondate apreciindu-le critic, susținând cu orice preț argumentele învinuirii. Nu au apreciat just probele pe cauză care sunt suficiente, directe, utile, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea ce i se impută.

La fel, consideră că, sentința de condamnare nu poate fi adoptată numai în baza declarațiilor părților vătămate, fără a fi sprijinite de alte probe, aceste declarații propuse de acuzare nu se află în coroborare cu restul probelor propuse de acuzare, învinuirea înaintată în comiterea infracțiunii incriminate este întemeiată pe presupuneri și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpaților.

Mai mult, a menționat că, instanțele au ignorat argumentele apărării și nici nu s-au expus în privința lor într-un mod corespunzător. Totuși încălcările nu se limitează la cele enunțate, judecarea cauzei a fost realizată cu încălcarea standardelor de probațiune stabilite la nivel național de art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, care prevede expres că: „Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.”

Subsidiar, recurentul a invocat că, de către organul de urmărire penală i-a fost incriminat lui Seminiuc Valeri săvârșirea infracțiunii de huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și sănătății, prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal.

În acesta conjunctură recurentul a menționat că, potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.287 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită. Prin acțiuni care încalcă ordinea publică, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. De cele mai multe ori infracțiunea de huliganism, este comisă în prezența altor persoane, având rolul de victime sau martori.

Recurentul a mai reliefat că, din analiza probele acuzării și a apărării administrate în dosar și cercetate în condițiile legii, în prima instanță, cum ar fi: declarațiile inculpatului, a martorilor acuzării precum și a apărării, și materialele cauzei, se constată că totalitatea acestor probe confirmă lipsa vinovăției lui Seminiuc Valeri în baza articolului dat.

În altă ordine de idei a enunțat că, prin declarațiile martorilor s-a stabilit, că Seminiuc Valeri a fost nevoit să scoată bastonul de cauciuc din buzunarul hainei, deoarece doi au început să-i aplice lovituri, iar în apărarea inculpatului nu a sărit nimeni, nici chiar acel cunoscut cu care a venit în magazin. Iar, bastonul a fost numai scos de către inculpat în scop de apărare, dar nu folosit, el l-a arătat crezând că aceste persoane se vor speria și vor înceta aplicarea violenței față de el, de aceea afirmă că Seminiuc Valeri a fost în legitimă apărare.

6. Verificând argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiul stipulat în art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, potrivit căroră hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, totuși de și recurentul nu indică concret temeiul prevăzut la pct.6) al art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, acesta critică decizia instanței de apel și sub acest aspect, adică instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate, Colegiul constată că acest temeiuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecății.

Or, instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la temeiul de casare prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal ține să menționeze că, judecând apelurile, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă și argumentată.

Colegiul constată că instanțele ierarhic inferioare, contrar celor invocate de recurent, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludentei, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Seminiuc Valeri în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct.5. al prezentei decizii, prin care susține că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor imputate, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului înaintat, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală.

Mai mult, Potrivit jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Mai mult, în lumina CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, deoarece în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Cu referire la temeiul de casare prevăzut de pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și anume că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, la analiza prezenței acestui temei, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art.287 alin.(3) Cod penal, huliganismul agravat, adică acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2) dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiuni determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul, că în prezenta speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal și solicită achitarea acestuia, Colegiul va purcede la analiza acestor elemente, în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Potrivit considerentelor teoretice latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie

deosebită. Din această noțiune se desprinde, că fapta prejudiciabilă cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ.

De asemenea, doctrina menționează, că infracțiunea specificată la art.287 Cod penal, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Colegiul penal relevă, că totuși obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism, adică actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul acțiunilor huliganice devin inevitabil cunoscut altor persoane.

Tot aici, instanța de recurs remarcă, că ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice, fapt prevăzut și în pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție RM, *Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr. 4 din 19.06.2006 (Buletinul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, 2007, nr.1, pag.11)*.

Prin acțiuni care încalcă ordinea publică, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal, este corectă și întemeiată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și menționate în pct.4 al prezentei decizii. În opinia Colegiului, instanța de apel just a apreciat cumulul de probe, ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal și anume: declarațiile inculpatului (f.d. 97-98), de unde rezultă că în februarie 2018 aflându-se în magazinul "Fourchette" (loc public) a intrat într-un conflict cu un bărbat mai învârstă pe care la trântit la pământ, ulterior de către un băiat i-a fost aplicată o lovitură cu o sticlă în regiunea capului, iar el și-a adus aminte că are în buzunar un baston care la scos vrând să-i sperie; martorul Țurcan Dumitru (f.d.92-93) din care reiese că inculpatul a intrat într-un conflict cu două persoane în incinta magazinului "Fourchette" (loc public) și a scos un baston; declarațiile date sun congruente cu declarațiile martorului Eseni Fiodor (f.d.78-79) și Semeniuc Maria (f.d.83-84), astfel aceste probe coroborează cu restul probelor administrate de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanțele de judecată.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând prin intenție directă, iar motivele acestei infracțiuni sunt huliganice.

Prin urmare, conținutul probelor enunțate în pct.5 al prezentei decizii, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, în contextul de învinuire al inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului Semeniuc Valeri întrunesc elementele infracțiunii imputate, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni, acțiunile inculpatului în acest sens fiind corect calificate în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

Totodată, Colegiul reține faptul, că argumentele invocate de către partea apărării, au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel (*motivele recursului ordinar invocat fiind identice cu cele din cererea de apel*), asupra cărora instanțele de fond la acest capitol sau expus just și întemeiat.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, Colegiul evidențiază că la caz există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului Seminiuc Valeri, nefiind identificate de către instanța de recurs careva erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate. Astfel, Colegiul penal consideră ca fiind nefondate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar declarat, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Seminiuc Valeri xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena